

En rätt och sannfärdig förklaring öfwer Jesu lidande och död samt de ord ha...

Berggren, Anders,

73 Cg Br.

En rätt och sannfärdig förklaring öfver
Jesu lidande och död

samt

de ord Han talade under sin wandring på jorden, och huru
det skall tillgå wid

Jesu återkomst

på yttersta dagen.

När Jesus föddes till werlden i Bethlehem, sände Gud, till stadens herdar, en röst från Himmelen, som sade: Si, jag bådär eder en stor glädje hwilken allt folk wedersaras skall, Luce 2: 10, och meningen war den, att alla menniskor skola en gång blifwa delaktiga af denna glädje, hwarföre Himmelens innewanare lofwade Gud i höjden med ära, och frid på jorden för Hans gode och nådige wilje mot menniskoflägdet. Men detta tänkte djefwulen att snart omintetgöra. Gud uppenbarade de wise män i Österranden samt lemnade dem en stjerne som ledde dem till Jerusalem och Bethlehem. När då Herodis fick höra att desse sökte efter en nyfödd Konung, hwilken war Jesus, som de önskade att få se och tillbedja. Men då war djefwulen till rebs, ty Herodes blef wred, och gaf besallning att alla swennbarn under twenne år som i Bethlehem och der omkring woro födde skulle dödas. Detta war i förhoppning att Jesus skulle finnas deribland. Men då måste Jesu förälsbrar begifwa sig på en lång och beswärlig resa och fly till Egypten för att bewara barnets lif, och der träla sig fram i sju år tills barnamördaren Herodes wardt dödt. Sedan Jesus blef döpt af Johannes wid Jordan, och rösten hördes från Himmelen att Han war Guds käre Son, då war djefwulen åter färdig och tog Jesus med sig för att förböka att få Honom till olydnad och affall från Gud. Och Jesus war alltid hatad och förföljd af djefwulen genom Judarne och de Skriftlärda som sökte efter att döda Honom. Slutligen fick satan sin wilja fullbordad då han förmådde sina tjenare att fastspisa Jesus på ett kors för att pinas och dö. Icke nog med wad Jesus måste lida, utan hans lärjungar måste undergå martyrdöden, en blef lefwande

huden aftagen, en annan kokad uti en sjubande kittel, en korsfäst med hufvudet nedvändt, en fastspikad på ett kors likt ett x o. f. w., efter deras bortgång förhindrade satan Jesu lära så att den war dödd i många år.

Johan Guf blef genom satans förwällande lefwande bränd på bål för det han förkunnade Jesu lära. Huru mycken strid och swårigheter måste icke Luther widlännas och genomgå innan han wunnit sin sak med Jesu läras förbättrande. Huru många mödor, swårigheter, förföljelser och lidande, måste icke jag widlännas af mina motståndare och den öndes tjenare, för det jag lyder Jesu order och befallning, att förkunna om Hans ankomst och Guds ords rätta mening. Men det måste så wara ty, tjenaren är icke förmer än deß herre, Joh. 15. Jesus säger: Jag skall sända eder sanningens anda, som skall leda eder i all sanning, Han skall icke tala af sig sjelf; men af mitt skall Han förkunna det som sse skall, Joh. 16: 13. Det är således icke jag som talar utan Jesus genom mig, på det att skriften skall fullbordas. Gud säger: hwad komma skall förkunna jag förut och förkunnar nya ting för än det sker låter jag eder det höra, Es. 42: 9. Guds löfte i Paradiiset, att qwinnans säd skall söndertrampa ormens hufvud och mente satans magt och wälbe. Mången påstår att detta är skedt och ägde rum när Jesus dog på korset; men det war ingen möjlighet; den dagliga erfarenheten wisar att satan lefwer och regerar lika som före Jesu dödd. Ingen har ännu haft någon nytta eller fördel af Jesu pina och dödd, det kan icke wisas i alla werklens tideböcker eller skrifter att någon förändring skedt, utan samma dödd och dom som Gud pålade våra stamförfäldrar i paradiiset, fortfar än i denna dag med arbete och stor möda måste man föda sig, qwinnan söder sitt barn med sweda. Ingen har undsluppit dödsstraffet. En del brinner upp, souliga måste sluta sina dagar i wägens swällande böljor. De flesta måste undergå den fruktanswärda sotböden och sedan nedmullas i den swarta jorden, detta är ingenting angenämt för menniskan. Job säger: Herre, ho prisar dig i grafwen; Och Jesus säger: Gud är icke de dödas Gud, utan de som lefwande äro, Mat: 22. Hade war frälsning blifwit wunnen wid Jesu dödd, då skulle ju de wara förlorade som woro före den tiden, samt Judas och alla som satan begagnade till det ohyggliga mordet på Guds enda och käre Son. Deße skulle då ligga i helwetet i ewig tid

för vår frälsnings skull. Nej detta woro en sasadåande orätt, och kan alldeles icke antagas af en rättwis Gud, ty Han hafwer skapadt oss alla, och will också frälsa oss alla, och det måste owillkorligen ske, fast icke förrän wid Jesu ankomst på yttersta dagen. Ty då skall det utlofwade fullbordas att quinnosäden skall söndertrampa, döda och tillintetgöra satans magt, som warit rådande sedan werlden skapad blef, är roten och upphofwet till allt ondt och bedrager hela werlden, Upp. 12: 9. Nu måste wara tid och rätt, att denne bedragaren och Gudamördaren kommer för domen och får sitt wälförtjenta straff och Jesus får det han lidit döden före, Joh. 17: 24.

Gud liknar alla wid säd som af quinnosädd är, derföre säger Jesus: Säden är mycken men arbetare få, Mat. 9. Guds mening war den, att war och en skall sjelf döda och tillintetgöra satans magt, ty Gud är en ande, satan är också en ande, och den ene anden kan icke binda eller döda den andre, men när Guds anda får inkomma i menniskan och bo der, måste den onde bedragareanden wika, och på så sätt skall satans magt dödas och tillintetgöras.

När Jesus satt på Oljoberget, frågade Hans lärjungar, säg oss: Hwad tecken skall wara till werldens ända. Mat. 24. Ser till, säger han, att ingen förförer eder; ty många falska profeter skola uppkomma som förföra många. Jesu ord har nu gått i fullbordan. Omkring 40 år sedan uppkom desse som nu kallas mormoner. Från desse warnar Jesus oss, och säger: Tiden instundar, följer dem icke efter Luce 21. De förföra och warder förförde, den frälsningsplan Gud förordnadt wilja de icke godkänna, och alla som strida emot Gud, kallas falska, Upp. 20: 10. Mormonerne och Fosterlandsstiftelsen äro Guds och mina motståndare, ty de stå emot sanningen såsom Janne stod emot Mose de läras, men kunna icke till sanningens kunskap komma. De hafwa sven af Gudaktighet men försaka dess kraft. De wända sina ögon ifrån sanningen till fabler 2. Tim. 3: 8, de tro icke på Jesus, utan på sina egna ideer och egenrättfärdighet. Derföre säger Jesus, att jag skall straffa för rättfärdighet för de tro icke på honom, Joh. 16: 8. Men utan en blifwer född på nytt, samt af watten och anda. Jesus liknar Guds ord wid watten; ty det war icke mening att doppas eller döpas i watten, utan det skulle gifwa ewighetligt lif. Som Han säger till den Samaritanska

nan, det watten jag gifwer skall blifwa i honom, och icke törsta efter, Joh. 4: 14. Upp. 7: 17.

Jesus liknar Guds rike wid 10 jungfrur, men det war endast fem som woro redo med trons olja wid Hans ankomst som finge ingå med Honom innan dörren tillstängdes, Mat. 25. Deße äro ganska få, dertfore säger Jesus: många äro kallade men få utwalda, Math. 20: 16. De falske profeter äro många, men deße äro få, säger Jesus, och deße få mennistor skola wara rättwisa samt danade efter Guds wilja, älska sin nästa som sig sjelf icke söka sitt utan andras bästa, 1. Cor. 10, ty der skulle alldrig blifwa någon glädje i Guds rike för de få, om de andre skulle blifwa i fördömmelsen, och de skola dertfore då säga: Det är min wäns röst som klappar såt mig upp, Höga wisa. 5: 2, och detta skall fortsara till alla blifwa infallade. Dertfore liknar Jesus Guds rike wid en surdeg, som en qwinna blandade i tre stessor mjöl till det blef alltsamman surt, Mat. 13. Äfwen liknar Jesus Guds rike wid ett senapskorn som är minst af alla frö men när det warder wäxt, blifwer ett stort träd. Likaledes skall tillgå med Guds rike, det skall begynnas med några få och litet, men sedan förmeras till stor skara den ingen rätna kan, Upp. 7: 9. Sedan Jesus war till Himla faren uppenbarade Han sig för Johannes på ön Patmos, och wisade honom den yttersta domen, att böckerna woro upplätta samt Lifvens bok. Och der blef dömd efter som skrifwit war i dem. Hafwet och helwetet gaf igen de döda som i dem woro, och de som icke woro skrifna i Lifvens bok fastas i den brinnande sjön, Upp. 20: 12. Att boken är nödwändig och alldeles ounbärlig wid Christi domstol, wiste Johannes ganska wäl, ty han grät swärliga att ingen kunde upplåta eller läsa henne, Upp. 5: 4.

We, säger Jesus, de som hafwande äro och dia gifwa den sista tiden. Han menade icke hafwande qwinnor, utan de som fulla äro af otro, falska läror, gifwa onda råd, och elacka efterdömen, står emot sanningen o. s. w.

När Jesus war i dödsnöden på korset, sade Han: Det är fullkomndt. Det war icke meningen att frälsningen war wunnen eller fulländad, utan Hans läroembetes lidande som war skrifwit om Honom war fullkomndt, Joh. 19: 28.

Den som nu betraktar Jesu lidande, smålek, förakt och sasaräckande pina och döb, hwem kan då tro att en rätt-

färdig Gud kan låta sig nöja dermed, att få sin Son så illa misshandlad och plågad, och ser nu ganska bedröflig ut. Guds wrede deröfwer är utan gräns, och i följd deraf låtit skrifwa Kiffens bok. För att kalla Jesumördaren, mandråparen och bedragaren till domstolen, för att blifwa dömd efter som skrifwit är i böckerna, att återlemna det bortröfwade follet, Esa. 42: 22. wid Jesu domstol skall satan dömas, och allmagten, rättwisän och sanninge skall tvinga honom att framskaffa alla som äro i hans wåld, som han till sig röfwat, om han tar dem från hafwet eller helwetet, gör mig lika, men fram skola de, så wist som Gud är Gud och jag är menniska, ty på annat sätt kan allbrig Israels får tillrättastaffas eller blifwa såsom Jesus sagt hafwer, ett farahus och en herde, Joh. 10. Jesus säger, hwilken är nu en trogen och snäll tjenare, Herren hafwer satt öfwer sitt husfolk, att gifwa mat i rättan tid, Mat. 24: 46. Salig är den Han finner så göra när Han kommer.

Men icke går det an, att wänta och laga maten till folket behöfwer den och matflokan lemnar sitt ljud ifrån sig. Dersöre har Jesus befallt mig, att göra allt i ordning till Han kommer; samt bjuda gäster till Hans möte och Lamfens ewiga bröllop, och detta är ett anfri som säger, si, Brudgumen kommer, går ut emot Honom, Mat. 25: 6. Går ut för att göra eder redo med trons olja i hjertan, för att slippa att blifwa tillbaka sedan dörren är stängd såsom de fåwitfko jungfrurna; går ut ifrån djeswulens falsta snaror och willa läror, tror Jesu ord, lyd Hans kallande röst, älska nästan som sig sjelf. Kom ihog hwad Han bjuder dagen före Sin döb, allt det i gjort mina minsta, det hafwen i gjort mig, Mat. 25: 45. Förlika dig med din trätobroder, att han icke antwardar dig åt domaren och du kastat i häckte och du kommer icke ut tillbesk du betalt den yttersta skärfwen, Mat. 5: 25.

Allbrig kan någon hålla bröllop utan han först betingar sig bruden och sedan bjuder sina wänner, för att bewista akten, då brölloppet skall stå; utan detta kan icke något bröllop äga rum. Likaledes kan Jesus icke komma och hålla bröllop, innan Han låtit tillsäga sina wänner, för att wara beredda med bröllopskläder och dersöre har Jesus wifatt mig huru allt skall tillgå, samt kungöra Hans glada ankomst. På det att skriften skall warda fullbordad och hwad Jesus befallt hafwer får jag icke förtiga. Ty man tänder icke ljus och sätter under en skäppa, Mat. 5: 15.

Mången tror att wid tidens slut och Jesu ankomst, att hon skall dö, men det är icke så; Jesus lefwer och wi skola och lefwa, och det läsa wi i Trons artiklar, att Han skall komma för att dömma lefwande och döda och det böre wi tro. Och någraskola wara ståndande som icke får smaka döden, till des de får se Jesus komma i sitt rike Mat. 16: 28. Och hwiken som gömmer mitt tal skall icke se döden till ewig tid, Joh. 8: 51. och detta är min säkra tro och öfwerlygelse, ty i annat fall hade jag alldrig stämt sattan, för att möta mig wid Jesu domstol; icke kan en dödmänniska komma för en rätt och utföra en sak, samt påstå den rätt och sanning som Gud och menniskor tillhör.

Gud säger: Träd fram och tala, lät of gå till rätta med hwar annan Esa. 41. Ater säger han: jag utstryker dina öfwerträdelse för min skull, drag mig till minnes, lät of gå till rätta och säg huru du will rättfärdig wara, Esa, 43: 25. Ingen dödmänniska kan träda fram för Herran och tala eller säga huru rättfärdigheten skall framhållas. Därföre säger Jesus: Den som tror mig kommer icke i domen utan är gången ifrån döden till lifwet, Joh. 5: 24. och den förbannade döden skall platt uppsluten wara, Esa. 25: 8. Jesus will icke någon syndares dödmänniska utan tro och lefwa, ty Han kommer icke för att döda utan till att frälsta och lefwande göra. Så är vår Himmelske Faders wilja, ty Han hafwer skapadt menniskorna till ewigt lif och gjort dem till ett beläte som Han är, Wisd. 2: 13.

Ålskade och wälsignade wänner och läsare, icke kan en brud fruckta eller rädas för att gå en kär brudgum till mötes, då föreningsbandet skall sammanfnytas, icke kan en trogon Jesu wän, förskräckas eller bäfwa för att träda fram till Jesu domstol och möta en kärleksrik och ålskad Frälsare, som kommer, endast för att förlofa of från denna Jemmerdalen, samt befria of från det trälldoms of som i lång tid tryckt of samt hjelpa of från Tårebalen, till Tröjesalen, som Han lofwade wid sin afresa att återkomma och taga of till sig, Joh. 14: 3. Ty Gud ålskade werlden och gaf sin Son, för att frälsta men icke att dömma werlden, ty den skall wara saltig genom honom och det som förtappat war, Mat. 18: 11. och alla som tro, skola icke förgås utan få ewinnerligt lif, Joh. 3: 16.

Huru vår förwaudling kommer att tillgå will jag äfwen förkunna, den blifwer icke så lätt att genomgå, men

förändringen obetydlig. Den orenlighet som belastar oss inwärtens såwäl i magen som i hufwudet, det skall utrensas och förswinna, barn skola uppwäxa och de som en bräcklig kropp hafwa skola helfärdiga göras; ty samme Jesus återkommer, som gaf blinda sin syn, hjälpte sjuka, gjorde krymplingar helbregda, o. s. w. Den tillkommande werlden blifwer ingen andewerld utan naturlig, och det böra wi tro och förstå Johannes nedskrifwer huru han såg en stor skara klädda i hwita kläder, Upp. 7: 9. Ty Herrans herlighet skall uppenbarad warda, och allt kött skall tillsammans se Herrans mun talar, Esa. 40: 5. Alla berg skola förnedras och allt kött skall se Guds salighet, Yuce. 3: 6. de döda skola uppstå med en förklarad lekamen, som kommer att ske på följande sätt: sedan satan blifwer öfwerwunnen wid Christi domstol, får menniskan en säker tro på Gud och då får hon se att Hans wişhet winner företräde samt bättre att mer lyda Gud än menniskor. Då får hon förnimma att det är sanning allt hwad Jesus genom mig förkunnadt hafwer, och en tro som kan försätta berg, Mat. 17: 20. och eber warder inte omöjligt. Gud låter uppfalla Adam och Ewa de förste menniskor, och dese får den magten att kalla sine afkomlingar från slägte till slägte, ty Israels barn skola församlade warda, den ene efter den andre, Esa. 27: 12. och på Zions borg skall salighet blifwa, Joel. 2: 32.

Jesus säger: all synd blifwer menniskan förlåten, men säga något emot den Heliga Anda, warder honom icke förlåtit i denna eller tillkommande werlden, Mat. 12: 32. När nu Jesus har efter löfte sändt den Heliga och Sanningens Anda som skall leda i all sanning, Joh. 16: 13. och förkunna det som ske skall. Om detta föraktas och will strida emot Gud och Hans Andas rena Sanning, det kan alldrig förlåtas i denna eller tillkommande werlden.

Nu will jag endast fråga om här finnes någon menniska i hela werlden som kan bättre utfundera allas felsning än Gud, ty werldens wisdom är en galenskap för Gud, 1 Cor. 1: 20 och Han griper de wisa uti deras klofhet, 3 kap. 19. En rättfärdig Christen och Jesu vän kan aldrig blifwa mislynt eller thycka illawara att Gud så herligt och wäl beredt wår frälsning på yttersta dagen, utan glädjas och fröjdas att Gud kan göra det möjligt som synes omöjligt för menniskor.

Men likasom det war i Noachs tid, skall Jesu tillkom-

melse wara, Mat. 24: 34. han wisse att floden skulle komma, och det förkunnade han 120 år före det skedde, men folket trodde honom icke utan måste derföre förgås i watten. Här kan man förstå hwad följer tron har med sig. I Noachs tid fanns inga skrifter att tro på inte ett skrifwit Guds ord att lesa och rätta sig efter, men nu i denna sista tiden äro Guds och Jesu ord gifna till tröst, tro och lyd- nad, men ad huru illa tydes och användes det icke, det läses utan tro, uppmärksamhet och eftertanka, det får ingen nytta med sig, derföre säger Jesus: Saltet har mist sin sätta, Mat. 5: 13. Guds ord är nu alldeles föraktat, När man förkunnar om Guds wisshet, Jesu ankomst, alla människors frälsning som är Guds wilja, då är man wanfint och talet om Jesus kallar werldens barn för en smörja. Men huru olyckliga skulle wi icke vara om inte en Frälsare som of för- lösa skall komma och skaffa of ett ewigt, bättre och jällare lif än wi nu har, samt freda of från döden och satans wäld. Men detta är domen, att ljuset är kommit i werl- den och människor älska mera mörkret än ljuset, Joh. 3: 19. de älska mera döden än lifwet, mera djefwulen än Gud de tycker galet wara att Guds wilje får äga rum, att satan skall dömmas till straff för bedrägeri och mord ända att Je- sus säger: Han är en manbräpore af begynnelsen Joh. 8: 44. Nu tillhuder Jesus alla ewigt lif och salighet ty den som tror Sonen han hafwer ewinnerligt lif, men den som icke tror han skall icke se lifwet, utan Guds wrede blifwer öfwer honom, Joh. 3: 36. den som inte tror Jesus kan alldrig undwika straff för sin otro, Joh. 16: 9. Men store Gud huru swårt är icke att finna tro på jorden, de wilja icke tro hwad Gud sade till Mose i 5 18: 18. samt Esa. 42: 21. att göra sin lag herlig och stor och Jesus har lof att up- penbara sig för den Han will, Mat. 11: 25. samt 12: 18. D hwad glädje får icke den ersara som tror allt hwad Je- sus taladt hafwer. Ty då Han kommer i skyn med magt och herlighet, blifwer det fullbordadt som Gud gaf Abraham att allt folk på jorden skall wälsignade wara, 1 Mojs. 22: 18. och det har Han beredt från werldens begynnese Mat. 25: 34

Anders Berggren, utgifware af Liffens bok,
adrefl Ahlbostaden. huset n:o 92.

Pris: 5 öre.

Göteborg. Tryckt hos Anders Lindgren. 1874.